

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

רמ"ש 14-06-28071 א. נ' א.

תיק חיצוני:

1

בפני כב' השופט שאול שוחט

מבקשים

ע"י ב"כ עוה"ד אלימלך יערי

נגד

משיבים

ע"י ב"כ עוה"ד ערן לאופמן

2

החלטה

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופטת מ. דהן, בע"ר 13-10-65925), מיום 13.5.14, בערעור על החלטת רשת ההוצאה לפועל מיום 1.9.13, שדחתה את טענת ה"פרעתי" שהעלה המשיב.

העובדות הצריכות לעניין

המבקשת והמשיב, בני זוג לשעבר. ביום 30.1.1997 הגיעו המבקשת והמשיב להסכם גירושין שהוכתב לפרוטוקול בית המשפט קמא (כב' השופט ו.פלאוט) ואושר על ידו (להלן: "ההסכם"). ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים קובעות כדלקמן:

א. הצדדים יתגרשו זה מזה במועד הראשון שייקבע...

ב. האישה תמשיך להחזיק בקטינה...

ג. הבעל ישלם למזונות הקטינה... לידי אימה סך של 1500 ₪ לחודש החל מה-1 בחודש שלאחר סידור הגט...

ז. הבעל ישלם לאישה תוך 10 ימים מהיום סכום בשקלים השווה לסך של \$25,000 ארה"ב...

ח. בגין פיגור של כל חודש או חלק ממנו בתשלום הנ"ל, ישלם הבעל לאישה בנוסף לסכום האמור בסעיף ז' לעיל סך של \$1000 לחודש.

ט. עם תשלום הסך האמור בסעיף ז', יידחו כל התביעות המתבררות בבית המשפט לענייני משפחה וייסגר תיק ההוצל"פ.

י. עד יום סידור הגט ישלם הנתבע את סכומי המזונות שנקבעו בפסה"ד."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 14-06-28071 א. נ' א.

תיק חיצוני:

1 כ-16 שנה לאחר שניתן פסק-הדין, ביום 11.11.12, פתחה המבקשת תיק הוצל"פ לגביית הסכום של
2 \$25,000, נשוא סעיף ז' להסכם.

3
4 המשיב טען בפני רשמת ההוצאה לפועל טענת "פרעתני". לטענתו, העובדה שהתיק נפתח כ-16 שנים
5 לאחר שניתן פסה"ד, יש בה כדי להעיד על ויתור על גביית פסה"ד, במיוחד נוכח העובדה שהמבקשת
6 המשיכה ופעלה ב-3 תיקי הוצל"פ נפרדים אחרים לגביית סכומי מזונות שניתנו בפסקי הדין.
7 עוד טען המשיב כי התיק לא היה אמור כלל להיפתח שכן הסכום של \$25,000 הינו במקום כל חוב
8 אחר בתיקי הוצל"פ ולא בנוסף לו – מדובר בחיוב חלופי לחיובים לפי תיקי הוצאה לפועל אחרים
9 שהיו תלויים ועומדים נגדו ערב חתימת ההסכם, אותם פרע בשנים שחלפו. מאחר שהסכום בסך
10 \$ 25,000 לא שולם עפ"י ההסכם, חזר המצב לקדמותו קודם לפסה"ד, ולא ניתן לפעול גם לגבייתו
11 וגם לגביית החיובים שהצטברו לחייב עד אותה עת. לתמיכה בגרסתו זו הפנה המשיב לכך שבשנת 98
12 פנה לבית המשפט קמא (כב' השופטת פלאוט) בתובענה "לביטול הסכם ממון" במסגרתה עתר
13 לביטול ההסכם. התובענה שהגיש נדחתה על ידי בית המשפט קמא (כב' השופטת פלאוט) לאחר דיון
14 במעמד הצדדים, ביום 10.2.1998, בנימוקים הבאים:

15
16 "התובע מודה כי הוא הפר את ההסכם, ולא שילם את הסכום עליו מוסכם בסך 25,000 דולר
17 במועד. משכך הם פני הדברים, חזרה הנתבעת, והפעילה הליכי הוצל"פ שהיו אמורים להתבטל
18 אם היה משלם התובע את הסך הנ"ל.

19 כך גם תהיה התוצאה אם יבוטל ההסכם, דהיינו, יחזור ויעמוד על כנו המצב שהיה ערב חתימת
20 ההסכם, והוא הפעלת הליכי הוצל"פ בגין יתרת חוב גדולה, אותה חייב התובע לנתבעת.

21 מילים אחרות, המצב שהיה קיים ערב חתימת ההסכם בין בני הזוג היה אמור להשתנות אם היה
22 משלם התובע סך של 25,000 דולר, שהוא סכום נמוך יותר מיתר החוב שהייתה קיימת באותה עת
23 בתיק הוצל"פ שפתחה הנתבעת כנגד התובעת.

24 משלא שולם הסך הנ"ל, אין כל תועלת בהגשת תביעה לביטול ההסכם שכן ממילא על פי נוסח
25 ההסכם, "חוזר המצב לקדמותו" מכאן, כי למעשה אין עילת תביעה ודין התובענה להימחק על
26 הסף".

27
28 לטענת המשיב, מפסק הדין האמור עולה כי נוכח הפרתו את ההוראה לתשלום \$25,000 למבקשת לא
29 מצא לנכון בית המשפט לבטל את ההסכם, המצב "חוזר לקדמותו" ולא היה מקום לגבות גם את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 14-06-28071 א. נ' א.

תיק חיצוני:

1 הסכום הנ"ל וגם את החיובים שקדמו לו, חיובים שהוא פרע במהלך כל השנים שחלפו מאז נחתם
2 ההסכם בתיקי הוצל"פ לגביית מזונות בהם פעלה המבקשת.

3
4 מנגד, טענה המבקשת בפני רשמת הוצל"פ כי אין כל שחר לטענה שהחיוב בסך של \$25,000
5 בהסכם היה חלופי לחוב המזונות, ומדובר בסכום אשר בא להסדיר מחלוקות רכושיות בין הצדדים.
6 לעניין פסה"ד של כב' השופטת פלאוט מיום 10.2.98 טענה המבקשת כי בפס"ד זה בקשתו של החייב
7 לביטול פסה"ד מינואר '97 נדחתה ומשכך קמה לה הזכות לגבות את מלוא הסכומים שנקבעו
8 בהסכם, אותם חב לה המשיב.

9
10 ביום 22.8.13 נתנה כב' רשמת הוצאה לפועל את החלטה וקבעה כי הדין עם המבקשת. לגישת
11 הרשמת, הפרשנות הנכונה לפסק הדין מיום 10.2.98, מביא לכך שניתן לגבות הן את החיובים
12 שהצטברו למזונות ועפ"י החלטות שניתנו והן את הסך של \$25,000. בהחלטתה ציינה כב' הרשמת
13 כדלקמן:

14
15 "ברי כי כאשר מציינת כב' השופטת פלאוט בהחלטה "משלא שולם הסך הנ"ל, אין כל תועלת
16 בהגשת תביעה לביטול ההסכם שכן ממילא עפ"י נוסח ההסכם חוזר המצב לקדמותו", הכוונה
17 היא שמשחייב לא שילם את הסך של \$25,000 הרי שהוראות ההסכם שרירות וקיימות והמילים
18 "המצב חוזר לקדמותו", אין משמען כפי שמבקש החייב לפרש כי המצב חוזר לשלב שלפני
19 שהצדדים הגיעו להסכם ומשכך הוא בטל אלא שיש הכוונה היא שההסכם שריר וקיים ושלא ניתן
20 לבקש לבטלו מהטעמים שציין החייב בבקשתו לביטול ההסכם ועל כן חתמה כב' השופטת פלאוט
21 את החלטתה תוך שהיא מציינת כי אין לחייב עילת תביעה ודין תביעתו לביטול ההסכם להימחק
22 על הסף ואף מחייבת את החייב בהוצאות.

23 אין בהחלטה זו כל מילה ממנה ניתן ללמוד על כך שההסכם בוטל אלא שהכוונה היא שמשלא
24 שילם החייב את הסך של \$25,000 במועד, ומשלא שילם לא היה לו להלין אלא על עצמו ולא ניתן
25 להחזיר את הגלגל אחורה".

26
27 בנסיבות אלו, דחתה כב' הרשמת את טענת ה"פרעתי" שהעלה המשיב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 14-06-28071-א. נ' א.

תיק חיצוני:

1 המשיב לא השלים עם החלטה זה והגיש ערעור בפני בית המשפט קמא. בית המשפט קמא, לאחר
2 שקיבל את עיקרי הטיעון מטעם הצדדים וקיים דיון בערעור, במסגרתו נשמעו ב"כ הצדדים והופנו
3 שאלות למבקשת, מצא לנכון לקבל את הערעור והפך את החלטת הרשמת.

4
5 בפסק דינו נתן בית המשפט קמא דגש לעובדה כי סעיף ט' להסכם מיום 30.1.97 קובע כי אם המשיב
6 ישלם למבקשת סך של \$25,000 בתוך 10 ימים אזי "יידחו כל התביעות המתבררות בביהמ"ש
7 לעניי משפחה וייסגר תיק ההוצל"פ" ולכך שהצדדים אישרו כי תיק ההוצל"פ אשר היה פתוח
8 באותה העת (למעשה 3 תיקי ההוצל"פ) נפתחו לגביית מזונות. מכאן הסיק בית המשפט קמא כי
9 הסך של \$25,000 לקח בחשבון גם את חיובי המזונות עד אותה העת, ומקריאת הקשר הדברים
10 העולים מפסק הדין מיום 10.2.98, בתביעה לביטול ההסכם שהגיש המשיב, הסיק כי " ברור כי
11 הכוונה היא שהואיל והחייב לא שילם את הסכום המופחת קם לתחייה הסכום המוגדל אשר היה
12 אותו עת בתיק ההוצל"פ תוך שהבהרנו לעיל שתיקי ההוצל"פ היחידים שהיו פתוחים הינם לעניין
13 מזונות."

14
15 בית המשפט קמא למד גם מהתנהלות המבקשת לאחר כריתת ההסכם כי ראתה את החיובים
16 כחיובים חלופיים – המבקשת אמנם טענה כי עקב מצב רפואי וכלכלי קשה לא פעלה למצות
17 זכויותיה בגביית אותם \$25,000, אך הדבר אינו יכול להסביר את העובדה כי לעניין המזונות נקטה
18 בהליכי גבייה בכל אותה תקופה; ובנוסף, במסגרת דיון בשנת 2004 בבית הדין הרבני טענה
19 המבקשת כי "אני רוצה את הסכום שפסקו לי עבור הילדים. שישלם החוב של 1,300 ₪ לחודש
20 למזונות הילדים או שישלם את ה-25,000 \$ " ובכך למעשה אישרה בעצמה כי מדובר בחיובים
21 חלופיים.

22
23 בנסיבות אלו קיבל בית המשפט קמא את ערעור המשיב, ביטל את החלטת הרשמת וקבע כי בכל
24 הנוגע לעתירות הנוגעות לחיובים שהיו קיימים עד ליום 30.1.97 (שכאמור "קמו לתחייה" בעקבות
25 הפרת ההסכם מצד המשיב באי התשלום של אותם \$25,000) – רשאים הצדדים להבהיר עתירותיהם
26 לפני כב' רשמת ההוצל"פ. המבקשת חוייבה בהוצאות ההליך בסך של 5,000 ₪.

27
28
29 על פסק דינו של בית המשפט קמא מלינה המבקשת במסגרת בקשת רשות הערעור שבפניי. לטענתה,
30 היה על בית המשפט קמא לאמץ את פרשנות כב' הרשמת להסכם לפיה עסקינן בחיובים מצטברים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 14-06-28071-א. נ' א.

תיק חיצוני:

1 ולא חלופיים. המבקשת גורסת כי אין שחר לטענות המבקש כי התשלום של \$25,000 לפי ההסכם
2 עניינו מזונות וחלופי לחוב המזונות, שכן עניין מזונות הבת הוסדר בסעיפים ג' וה' לאותו הסכם (ס'
3 14 לבר"ע). לגישתה, בית המשפט קמא פירש "בצורה מעוותת" את פסק הדין של כב' השופטת
4 פלאוט מיום 10.2.98 בתביעת המשיב לביטול ההסכם, והתעלם מהעובדה שבית המשפט דחה את
5 תביעת המשיב וחייבו בהוצאות. עוד טוענת המבקשת כי בית המשפט קמא התעלם מראייה חשובה
6 שהובאה בפניה – פסק דין שניתן בהסכמה ביום 6.8.2001 בתמ"ש 401263/95, בתביעת המשיב
7 להפחתת מזונותיה, במסגרתו נקבע כי מזונותיה מבוטלים החל מיום 14.10.98 אך "הסכמה זו היא
8 מבלי לפגוע בזכויות האשה בהיבט הרכושי כפי שנקבעו בהסכם מ-30.1.97 לרבות סעיפים שז'
9 וח" – ומכאן יש ללמוד כי החיוב בגין \$25,000, שמקורו בסעיף ז' להסכם, הוא חיוב רכושי, נפרד
10 ולא חלופי לחוב מזונות העבר.

דין והכרעה

11
12
13
14 לאחר עיון בבקשה ובנימוקיה אני מחליט לדחות אותה אף מבלי לבקש לה תשובה, בהתאם לתקנה
15 406(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

16
17 המדובר בבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" על פסק דין של בית משפט לענייני משפחה, בו נדונו
18 טענות הערעור של המבקש על החלטת ראש ההוצל"פ. הכלל במקרים מעין אלה הוא כי אין להעלות
19 טענות אשר כבר נדונו ונדחו על ידי שתי ערכאות, אלא אם יש בהן שאלה בעלת חשיבות נורמטיבית
20 כללית ובעלת חשיבות משפטית החורגת מן העניין שיש לצדדים הישירים בהכרעה שבמחלוקת (ראו
21 דברי בית המשפט העליון בר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3),
22 123, 128).

23
24 לא מצאתי כי קיימת בענייננו חשיבות החורגת מן העניין שיש לצדדים הישירים בהכרעה
25 שבמחלוקת. פסק-דינו של בית משפט קמא עוסק כולו בפרשנות שיש ליתן להוראת סעיף ז' להסכם
26 אותו כרתו הצדדים לפני למעלה מ-17 שנים ולפיו "הבעל ישלם לאישה תוך 10 ימים מהיום סכום
27 בשקלים השווה לסך של 25,000 דולר ארה"ב עפ"י שער יציג ביום הפירעון", כשהצדדים חלוקים
28 ביניהם אם עסקינן בחיוב מצטבר לחיובי המבקש לפי תיקי ההוצל"פ שהיו תלויים ועומדים כנגדו
29 לעת כריתת ההסכם (ונפרעו בינתיים) או שמא עסקינן בחיוב חלופי להם (שכן החיובים בתיקי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 14-06-28071-א. נ' א.

תיק חיצוני:

1 ההוצל"פ לאותה העת היו גבוהים יותר מהסך האמור וסעיף ט' להסכם קבע כי עם התשלום "יידחו
2 כל התביעות המתבררות בבימ"ש לענייני משפחה ויסגר תיק ההוצל"פ".

3
4 בית המשפט קמא לא פסק את שפסק בעלמא, אלא על בסיס ראיות שהיו בפניו. הראייה המרכזית
5 ביותר היא כמובן פסק דינו של בית המשפט קמא (כב' השופטת פלאוט) מיום 10.2.98 בתביעת
6 המשיב לביטול ההסכם. מעיון בראיות שהובאו בהקשר זה (פסק הדין, הפרוטוקול, ועמוד ראשון
7 של התביעה) שצורפו לבר"ע (כנספח ו'), שהיו בפני בית המשפט קמא וזכו להתייחסותו בפסק הדין –
8 אני סבור כי פרשנות בית המשפט קמא לפסק הדין אינה "מעוותת" (מונח שראוי היה שלא לעשות
9 בו שימוש כאן ובכלל בהקשר להחלטות ופסקי דין של ערכאה שיפוטית) כטענת המבקשת, אלא
10 סבירה, הגיונית ועדיפה על פני פרשנות רשמת ההוצל"פ לפסק-הדין. תביעת המשיב לביטול ההסכם
11 אמנם נדחתה בהיעדר עילה, אך בפסק הדין האמור נאמר במפורש כי יתרת החוב בתיק ההוצל"פ
12 ערב חתימת ההסכם הייתה גבוהה מה-\$25,000 וכי הליכי ההוצל"פ לגביית החוב בתיק **היו צריכים**
13 **להתבטל לו** היה משלם המשיב את הסכום של \$25,000 במועד. מכאן למדים אנו שעסקינן בחיוב
14 **חלופי**. הדברים מתיישבים גם עם יתך הדברים שנאמרו בפסק הדין כי משלא שולם הסכום האמור
15 **"אין כל תועלת בהגשת תביעה לביטול ההסכם שכן ממילא על פי נוסח ההסכם, חוזר המצב**
16 **לקדמותו"** וכי התוצאה אם יבוטל ההסכם תהיה **"יחזור ויעמוד על כנו המצב שהיה ערב חתימת**
17 **ההסכם, והוא הפעלת הליכי הוצל"פ בגין יתרת חובה גדולה, אותה חייב התובע לנתבעת"**. קרי,
18 החיוב שמקורו בהסכם של \$25,000 אינו חיוב חדש שנולד בהסכם ונועד להתווסף על חוב שהיה
19 מוטל על המשיב ערב חתימת ההסכם, אלא להחליפו.

20
21 כעולה מפסק-הדין נשוא הבר"ע, בית המשפט קמא התבסס גם על ראיות שלא היו בפני כב' רשמת
22 ההוצאה לפועל – המבקשת הודתה בפני בית המשפט קמא כי במועד חתימת ההסכם היה למבקש
23 חובות בהוצל"פ רק בגין מזונות (ר' בעמ' 3 ש' 21-20 לפרוט') וכי ההסכם לא נועד להסדיר מחלוקות
24 רכושיות " לשאלת בית המשפט, כשהגעתם להסכם ב-97, ההסכם התייחס לכל המחלוקות
25 ביניכם? אני משיבה לא, המזונות בוטלו עקב זה שאמרתי שאם אני מקבלת את ה-25 אלף דולר
26 אני מוותרת על המזונות לעצמי. לא דנו ברכושי. " (עמ' 4 ש' 18-17 לפרוט').

27 באופן דומה, גם בפרוטוקול הדיון בבית הדין הרבני מיום 18.10.14, שגם הוא לא אוזכר בהחלטת
28 הרשמת (ועל כן יש להניח שלא הובא בפניה), התבטאה המבקשת ואמרה שרוצה לקבל את חוב
29 מזונות הקטינים "או שישלם את ה-25,000 דולר".

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 14-06-28071 א. נ' א.

תיק חיצוני:

1 צודקת המבקשת בכך שבית המשפט קמא לא התייחס בהחלטתו לאותו פסק דין שניתן בהסכמה
2 ביום 6.8.2001 בתמ"ש 401263/95, בתביעת המשיב להפחתת מזונות האשה, במסגרתו נקבע כי
3 מזונות המבקשת מבוטלים החל מיום 14.10.98 אך "**הסכמה זו היא מבלי לפגוע בזכויות האשה**
4 **בהיבט הרכושי כפי שנקבעו בהסכם מ-30.1.97 לרבות סעיפים ז' וח''**". פסק דין זה הובא כחלק
5 מחומר הראיות שהיה בפני בית המשפט קמא והמבקשת טענה בעניין זה במסגרת עיקרי הטעון
6 מטעמה (סעיף 18-24 לעיקרי הטעון). עם זה, לא מצאתי בעובדה זו כדי לשנות את מסקנת בית
7 המשפט קמא. להבדיל מטענת המבקשת שטוענת כי פסק הדין האמור ניתן "**בדיוק בעניין זה**" (ס' 2
8 לבר"ע), פסק הדין האמור, שניתן כאמור בהסכמת הצדדים, עסק בהפחתת מזונות המבקשת
9 לתקופה שלאחר כריתת ההסכם משנת 1997, קרי לחוב שכלל לא הוסדר במסגרת ההסכם, ואין
10 מחלוקת כי אותם \$25,000 לא היו אמורים לבוא במקומו. בנסיבות אלו, יתכן שהצדדים פשוט לא
11 נתנו דעתם במסגרת אותה הסכמה שהוכתבה לפרוטוקול, לבחירתם לסווג את סעיפים ז' וח'
12 להסכם משנת 1997, כחלק מ"הסדר רכוש", שכן משמעות הסיווג הייתה חסרת משמעות במסגרת
13 אותו הליך. מבחינה מהותית – אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי ערב חתימת ההסכם לא היו כל
14 תביעות רכושיות תלויות ועומדות בין בני הזוג וכי לפי לשון ההסכם, כמו גם התבטאויות לא פעם
15 של המבקשת בעניין, התשלום של \$25,000 במועד היה מביא לפירעון של כל חוב מזונות העבר
16 שנצבר לחובת המשיב עד לאותה התקופה, שהיה בשיעור גבוה יותר. אין כל הגיון בהסכמה לפיה
17 תשלום סכום, שלטענת המבקשת "**נועד לפצות אותה על התביעות הרכושיות שהיו לה נגדו ולסגור**
18 **את כל הנושא של הרכוש המשותף ביניהם**" (ס' 15 לבר"ע) יביא למחילה על סכום גבוה יותר, פסוק
19 וחלוט, שמקורו אחר לחלוטין (מזונות) ולסגירת תיקי הוצ"פ שנפתחו לגבייתו. בית המשפט קמא
20 עמד על אומד דעת הצדדים להסכם לפי מכלול הראיות שהיו בפניו, מצא להעדיף את פרשנות
21 המשיב להסכם על הפרשנות שהציגה המבקשת ואיני סבור כי ראייה זו אותה הציגה המבקשת,
22 ושלא זכתה להתייחסות בפסק-הדין, היה בה כדי לשנות מהתרשמותו של בית המשפט קמא.

23
24 לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

25 משלא התבקשה תשובת המשיב – אין צו להוצאות.

26 העירבון, על פירותיו, יושב למבקשת באמצעות בא כוחה.

27
28 ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ה, 27 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.

29

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

רמ"ש 14-06-28071-א. נ' א.

תיק חיצוני:

שאל שוחט, שופט

1
2

הלהימים סגורות